01/06/2026

Σερρών Θεολόγος: «Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν καί Πνεύματος ἐπιδημίαν…καί ἐλπίδος συμπλήρωσιν!»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Με την δέουσα ιεροπρέπεια και εκκλησιαστική λαμπρότητα τίμησε λειτουργικώς και η Εκκλησία των Σερρών το «πανάγιον καὶ ζωοποιόν καὶ παντοδύναμον Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ».

Αφ’ εσπέρας της μεγάλης εορτής, Κυριακή 31 Μαΐου 2026, τελέσθηκε ο μέγας

πανηγυρικός Εσπερινός, στον εορτάζοντα ιερό Ναό Αγ. Τριάδος Λιβαδοχωρίου, χοροστατήσαντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Σήμερα, Δευτέρα 1 Ιουνίου, ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στην πανηγυρική θ. Λειτουργία, που τελέσθηκε στον εορτάζοντα ιερό Ναό Αγ. Τριάδος Τραγίλου.

Συμπροσευχητικώς παρόντες, μεταξύ άλλων, ήταν και η Βουλευτής Ν. Σερρών κ. Φωτεινή Αραμπατζή, η Δήμαρχος Βισαλτίας κ. Ευανθία Πλιάκου, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοικήσεως και ο πιστός λαός του Θεού.

Προ της απολύσεως της θ. Μυσταγωγίας, ο Σεβασμιώτατος ομίλησε με λόγο θεολογικό, τονίζοντας ότι το θείο κήρυγμα, ως χαρισματική δωρεά του παναγίου Πνεύματος στην λατρεύουσα χριστιανική κοινότητα και έργο αποστολικό αποτελεί δομικό στοιχείο της θ. Λατρείας της Εκκλησίας μας, από τα πρώτα ακόμη αποστολικά χρόνια.

Ο Σεβασμιώτατος ετόνισε ότι, σήμερα, παρατηρείται έλλειμμα ουσιαστικής γνώσεως και εμπειρίας περί της ζωής, του έργου και της ιεράς αποστολής της Εκκλησίας μας, ως του μυστηρίου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, με αρκετούς χριστιανούς να έχουν αναγάγει την θ. Λειτουργία σε μία περιστασιακή, ευλαβική συνήθεια εθιμικού χαρακτήρος, μένοντας στην επιφάνεια των πραγμάτων και αφήνοντας την ψυχή και την ζωή τους ακαλλιέργητη, πεινασμένη και διψασμένη πνευματικώς. Και ασφαλώς αυτό το έλλειμα αναδεικνύει και την ευθύνη όλων μας και κυρίως των ποιμένων της Εκκλησίας.

«*Ο σωστικός λόγος του Θεού, το θείο κήρυγμα*, είπε ο Σεβασμιώτατος, *δεν είναι μία άνευρη θεωρία, αλλά ζωή και μάλιστα ποιότητα και πληρότητα χριστοζωής, η οποία χαρακτηρίζεται από πίστη, ζωή, φως, αλήθεια, αγάπη. Αυτήν την πίστη, την πίστη του Ευαγγελίου Ιησού Χριστού, παρέλαβε η Εκκλησία μας, η Οποία πάντοτε ‘’ἀληθεύει ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀγαπᾶ ἐν ἀληθείᾳ’’ (Εφεσ. 4,15).*

Σήμερον, δευτέρα του αγίου Πνεύματος, ημέρα αγία, μετά την γενέθλιο ημέρα Της, η Εκκλησία μας υποδεικνύει μ’ έναν τρόπο θαυμαστό και παράδοξο, συγκλονιστικό και εξαίσιο, το έργο αυτό του Παρακλήτου, που μας οδηγεί στην σώζουσα αλήθεια, μας φανερώνει τον ίδιο τον Χριστό, ως Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, μας μυσταγωγεί στην εν Χριστώ ζωή και γίνεται ο άλλος Παράκλητος, ο παρηγορητής και συμπαραστάτης μας στον πνευματικό μας αγώνα, κύριος σκοπός του οποίου, κατά τον άγιο Σιλουανό τον αθωνίτη, είναι να κρατήσουμε την χάρη του αγίου Πνεύματος μέσα μας.

Όργανα αυτού του ιερού έργου υπήρξαν οι μαθητές του Κυρίου μας, οι οποίοι, με την γλωσσοπυρσόμορφο χάρη του Παρακλήτου, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, έγιναν Κήρυκες και Ευαγγελιστές της αληθείας Του. Με την δύναμη αυτής της πυρφόρου δωρεάς, της θερμουργού και θεραπευτικής, της εν είδει πυρίνων

γλωσσών καθαρτικής και φωτιστικής καθόδου του παναγίου Πνεύματος, στο υπερώο των Ιεροσολύμων, όπου έλαβε χώρα ο Μυστικός Δείπνος και η παράδοση του μυστηρίου της θ. Ευχαριστίας, εσαγήνευσαν με την σαγήνη του θείου Ευαγγελίου ολόκληρη την οικουμένη στην θεογνωσία και την εν Χριστώ σωτηρία, χωρίς να καταργούν, αλλ' αντιθέτως, αξιοποιώντας, πολλαπλασιάζοντας και εξαγιάζοντας τα χαρίσματα, που έλαβαν από τον ίδιο τον Θεόν.

Σήμερον, εορτάζει η Εκκλησία μας την εν χρόνω φανέρωσή Της στον κόσμο, την πορεία Της προς τα έθνη, την έκχυση του πυρός της Πεντηκοστής, ως δωρεά και βεβαιότητα σωτηρίας. Και τούτο διότι, αποκλειστικώς και μόνον, μέσα στην Εκκλησία, που είναι το μυστικό υπερώο του παναγίου Πνεύματος το αείζωο θείο πυρ της Πεντηκοστής θερμαίνει, αναζωογονεί, θάλπει και αγιάζει τις αποσταμένες από την αμαρτία ψυχές μας.

Η Εκκλησία του Χριστού, κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, ''πολεμουμένη νικᾶ, ἐπιβουλευομένη περιγίνεται, ὑβριζομένη λαμπρότερα καθίσταται, δέχεται τραύματα καὶ οὐ καταπίπτει ὑπὸ τῶν ἑλκῶν, κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται, χειμάζεται, ἀλλὰ ναυάγιον οὐχ ὑπομένει, παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἡττᾶται, πυκτεύει, ἀλλ' οὐ νικᾶται!''.

Η Εκκλησία, ως το μυστήριο του Χριστού, εργαστήριο αγιοσύνης, κιβωτός σωτηρίας, διδασκαλείο των Ευαγγελικών αρετών, λιμάνι και θεραπευτήριο των ψυχών και των σωμάτων μας, δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, εμπνέεται, αγιάζεται και φωτίζεται, από αυτό το αθάνατο πυρ, την άκτιστη ενέργεια του Θεού, διά τούτο και παραμένει ζωντανή, θαλερή, ορθία, δυνατή, αγιάζουσα τους ανθρώπους και την κτίση. Εκείνη, σώζει και αγιάζει τα σύμπαντα, κατευθύνει τον κόσμο προς νομάς σωτηρίους.

Το έργο της σωτηρίας μας είναι Θεού δώρο, καρπός της αγάπης και της φιλοστοργίας Του. Σωζόμεθα, όχι για τις ελάχιστες αρετές μας, πραγματικές ή νομιζόμενες, αλλά γιατί είμεθα μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, γιατί Εκείνος ενηνθρώπησε, εδίδαξε, εσταυρώθη, απέθανε και ανέστη, όχι γιατί το αξίζουμε ή περισσότερον γιατί το δικαιούμεθα, αλλά γιατί μας αγαπά υπερβαλλόντως ο Θεός. Εκείνος είναι ο μόνος αξιόπιστος εγγυητής της σωτηρίας μας. Αυτή ακριβώς η ευλογημένη πραγματικότητα, που βιούται, ως ''ἐλπιζομένων ὑπόστασις'' (Εβρ. 11,1) μέσα στο μυστήριο της Εκκλησίας του Χριστού είναι ο καρπός της θεοφιλούς συνεργείας και συλλειτουργίας του τρισαγίου Θεού με τον άνθρωπο, έργο αγάπης και πίστεως, δώρο και χάρισμα της αγίας Πεντηκοστής.

Το Πνεύμα της αληθείας μέσα στην αγιασμένη ατμόσφαιρα της Εκκλησίας, της εγχριστωμένης ζωής, μας διαβεβαιώνει, ότι έχωμεν τον Θεόν Πατέρα, Πατέρα παντοδύναμο, φιλόστοργο, πανάγαθο και φιλάνθρωπο. Ο μέγας πειραστής της οικουμένης, το μισόθεο πνεύμα του σκότους, της ερημίας, της διχόνοιας, της

διαιρέσεως και της διασπάσεως μπορεί να μάχεται τον Θεόν και το έργο Του, την Εκκλησία Του, την πίστη, την ενότητα, την εις αλλήλους αγάπη, την χαρά, την ίδια την ζωή, ο αεί παρών στην ζωή μας, όμως, Δεσπότης Χριστός αγιάζει, χαριτώνει, ασφαλίζει και προστατεύει την ζωή μας, από τις λυσσαλέες επιθέσεις των αοράτων και ορατών εχθρών της σωτηρίας μας.

Ο Σωτήρας Χριστός, η αυτοαλήθεια, η αυτοζωή, η αυτοαγάπη, δια της Εκκλησίας Του ελευθερώνει και ανιστά τον κόσμο μέσα από αυτό το οντολογικό, ηθικό και πνευματικό τέλμα. Ο Κύριός μας φανερούται και βιούται μέσα στην Εκκλησία, ως η μοναδική Οδός σωτηρίας μέσα από την Οποία, ο άνθρωπος γνωρίζει τον Θεόν, αγιάζεται, αποκτά πείρα της θείας υιοθεσίας, ιεροποιείται και ωραιοποιείται, γίνεται κληρονόμος της Βασιλείας του Θεού. Αυτός είναι ο αδαπάνητος θησαυρός της Εκκλησίας μας, ο ενανθρωπήσας Υιός και Λόγος του Θεού, η ανίκητη δύναμη, το απόρθητο τείχος, η αστείρευτη πηγή ζωής και αγιασμού, χάριτος και ελπίδος θεϊκής!

Είθε, λοιπόν, με την χάρη του Θεού να πορευόμεθα σ' αυτήν την ζωή με το βλέμμα της καρδιάς μας, πάντοτε, προσηλωμένο με εμπιστοσύνη στον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό, που την κυμαινομένη θάλασσα του ανθρωπίνου βίου, αποτελεσματικώς τιθασεύει και γαληνεύει και την ζωή μας ολόκληρη ασφαλίζει και αγιάζει.

Ας ακούσουμε και ας ακολουθήσουμε με πιστότητα, λοιπόν, την φιλάνθρωπη και θεραπευτική φωνή του εν τριάδι προσκυνουμένου Θεού, την φωνή της αληθείας, έτσι ώστε, διά της μετανοίας να ελκύσουμε την χάρη Του και να βασιλεύσει στην ζωή μας η ειρήνη, η χαρά, η αγάπη και η δικαιοσύνη Του. Αμήν!».

